

NIBIO

NORSK INSTITUTT FOR
BIOØKONOMI

Rekartlegging av kystlynghei på Svinøya

Nærøysund kommune, Trøndelag fylke

NIBIO RAPPORT | VOL. 7 | NR. 12 | 2021

Synnøve Nordal Grenne

Avdeling for Kulturlandskap og biomangfold

TITTEL/TITLE

Rekartlegging av kystlynghei på Svinøya, Nærøysund kommune, Trøndelag fylke

FORFATTER(E)/AUTHOR(S)

Synnøve Nordal Grenne

DATO/DATE:	RAPPORT NR./ REPORT NO.:	TILGJENGELIGHET/AVAILABILITY:	PROSJEKTNR./PROJECT NO.:	SAKSNR./ARCHIVE NO.:
21.01.2021	7/12/2021	Åpen	52089	20/00882
ISBN:	ISSN:	ANTALL SIDER/ NO. OF PAGES:	ANTALL VEDLEGG/ NO. OF APPENDICES:	
978-82-17-02745-4	2464-1162	51		

OPPDRA GSGIVER/EMPLOYER:

Nærøysund kommune

KONTAKTPERSON/CONTACT PERSON:

Anne Mette Haugan

STIKKORD/KEYWORDS:

Naturtypekartlegging, kystlynghei, strandeng, naturbeitemark

FAGOMRÅDE/FIELD OF WORK:

Kulturlandskap og biomangfold

SAMMENDRAG/SUMMARY:

Denne rapporten presenterer rekartlegging og verdisetting av naturtyper, spesielt med hensyn til kystlynghei og strandeng på Svinøya i Nærøysund kommune, Trøndelag fylke, på oppdrag fra Nærøysund kommune. Målsettingen med arbeidet var å få en rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya etter NiN, samt en kort, overordnet vurdering av lokalitetene etter DN-håndbok 13.

LAND/COUNTRY:

Norge

FYLKE/COUNTY:

Trøndelag

KOMMUNE/MUNICIPALITY:

Nærøysund

STED/LOKALITET:

Svinøya

GODKJENT /APPROVED

Anders Nielsen

NAVN/NAME

PROSJEKTLEDER /PROJECT LEADER

Synnøve Nordal Grenne

NAVN/NAME

NIBIONORSK INSTITUTT FOR
BIOØKONOMI

Forord

Denne rapporten presenterer rekartlegging og verdisetting av naturtyper, spesielt med hensyn til kystlynghei og strandeng på Svinøya i Nærøysund kommune, Trøndelag fylke, på oppdrag fra Nærøysund kommune. Målsettingen med arbeidet var å få en rekartlegging av kystlyngheien etter NiN, samt en kort, overordnet vurdering av lokalitetene etter DN-håndbok 13. Ved feltarbeidet ble lokalitetene kartlagt etter Miljødirektoratets kartleggingsinstruks for NiN-kartlegging, samt en overordnet vurdering av lokalitetene etter DN-håndbok 13. Data fra NiN-kartleggingen ble registrert i NiNApp og sendt til Miljødirektoratet for kvalitetssikring og godkjenning.

Takk til jordbrukssjef Anne Mette Haugan i Nærøysund kommune for oppdraget og godt samarbeid i prosjektet.

Trondheim, 21.01.21

Synnøve Nordal Grenne

Innhold

1 Innledning.....	5
2 Naturtypebeskrivelser på Svinøya, Nærøysund kommune.....	7
2.1 Områdebeskrivelser	7
3 Kilder.....	30
4 Ortofoto og kart.....	31
5 Bilder.....	40

1 Innledning

NIBIO har utført oppdraget rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya i Nærøysund kommune. Kartleggingen ble utført 15.07. 2020. Målsetningen med arbeidet var å få en rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya etter NiN, samt en overordnet vurdering av lokalitetene etter DN-håndbok 13.

Arbeidet omfattet forarbeid, feltarbeid, kommunikasjon med grunneiere, kartlegging både etter NiN-metodikk (Miljødirektoratets kartleggingsinstruks) og en overordnet vurdering etter DN-håndbok-13. Det ble gjort en avgrensning av lokaliteter og leveranse av data ble gjort via NiNApp. Bilder tatt under befaringen er lagt til grunn for kartleggingen. Alle kart i rapporten er produsert ved hjelp av ArcMap 10.1. Kartlegging og avgrensning av viktige naturtyper ble utført innenfor området, der de ulike naturtyper har fått sin egen områdebeskrivelse. Kystlynghei utgjør store deler av arealet på Svinøya. Områdene kartlagt som kystlynghei ble delt inn i 5 delområder. Arealet kartlagt som strandeng utgjør tre mindre polygoner som i hovedtrekk innehar samme utforminger og påvirkninger. Det ble også kartlagt en lokalitet med naturbeitemark.

I forbindelse med tidligere kartlegginger på Svinøya så ligger det flere lokaliteter i naturbase. Lokaliteten ble i 2013 oppsøkt i forbindelse med kartlegging av kystlynghei i Nord-Trøndelag (Johansen m.fl. 2013) og da ble det gjort registreringer av flere lokaliteter med kystlynghei (BN00023488, BN00023489, BN00023390). Disse lokalitetene er rekartlagt med nye avgrensninger og oppdaterte beskrivelser i denne rapporten.

Svinøya ligger i Svinøysundet mellom Mellom-Vikna og Inner-Vikna i Nærøysund kommune, ca. 11 km vest for Rørvik. Svinøya har ikke fastlandsforbindelse, men har likevel fast bosetting gjennom hele året. Arealet er over 2 km². Øya har en småkupert og variert topografi med avrunda høyder med jordsmonn som er dypere, fuktig og med torvdannelse, men her er også partier med med skrint berg. Det høyeste punktet er i nord-øst på 44 m.o.h.

Vikna er en del av den kaledonske fjellkjedefoldingen, som gir en karakteristisk strøkretning sørvest–nordøst. Berggrunnen består av migmatittgneis, uinndelt, granittisk til granodiorittisk sammensetning (<http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>). Dette er en sur og hard bergart. Klima er typisk kystklima med små temperaturforskjeller mellom sommer og vinter og årsnedbør innenfor området ligger på 750-1000 mm. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon O3. Svinøya har en lang beitehistorie. I dag er det en saueprodusent på Svinøya som driver med Gammelnorsk sau. Storparten av øya beites både sommer og vinter.

Nord på Svinøya ligger Singsmyra naturreservat (VV00000538) som hovedsakelig dekkes av Singsmyra (BN00023486, Thorvaldsen, P. 2002). Naturreservatet ble opprettet i 1988 for å bevare et stort og typisk høgmyrskompleks. Reservatet dekker et areal på ca 210 daa (fra forskrift). Sør på Svinøya er det også en større terrengdekkende myr som dekker en topp (haugmyr). I forbindelse med den norske myrreservatplanen fra 1983, ble denne myra beskrevet som den best utviklede terrengdekkende myra i Vikna, men fikk ikke høy verneprioritet på grunn av det er utført torvtekt i området. Begge myrene på Svinøya ble kartlagt av Tor Øystein Olsen i 1980 (Moen & medarbeidere 1983).

Mye av røsslyngen på Svinøya ble tørkeskadet i de kalde vinterene 2013 og 2014, og det har derfor vært satt i gang tiltak for å svi gammel og skadet lyng. Viktige kjerneområder i kystlyngheia har vært prioritert i forhold til sviing og det blir fortsatt svidd lynghei på Svinøya i vinterhalvåret når forholdene ligger til rette for det. Det ble utarbeidet skjøtselsplan for kystlynghei i 2016 (Velle, L.G. 2016).

Vinteren 2015/2016 ble det startet opp et restaureringstiltak med målsetting å fjerne plantasjer med sitkagran på Svinøya, i regi av Fylkesmannen i Nord-Trøndelag og Vikna kommune (Vesterbukt, P. 2017). Dette har resultert i at samtlige plantasjer nærmest gården ble hogd ut. NIBIO gjennomførte et

forskningsprosjekt (2016-2017) som omhandlet spredning av sitkagranspirer innenfor hogstflatene hvor sitkagran ble tatt bort, og innenfor sviflater i kystlyngheia. Formålet med dette arbeidet var å registrere spredningen av frøplanter av sitkagran i kystlyngheien (Vesterbukt, P. 2018).

2 Naturtypebeskrivelser på Svinøya, Nærøysund kommune

2.1 Områdebeskrivelser

ID:	BN00023489
Områdenavn	Svinøya kystlynghei 1
UTM33	7199082N 309994Ø
Naturtype:	D07 Kystlynghei
Utforming:	D0703 fuktig lynghei (70 %) D0701 tørr lynghei (30 %)
Verdisetting:	B
Areal:	413 daa
Registreringsdato:	15.07.2020
Stedkvalitet:	<20 meter
Hevd:	beite og lyngsviing

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO ved Synnøve Nordal Grenne i forbindelse med oppdraget «Rekartlegging av kystlynghei på Svinøya i Nærøysund kommune». Prosjektet ble utført på oppdrag fra Nærøysund kommune ved Anne Mette Haugen. Kartleggingen ble utført 15.07. 2020. Målsetningen med arbeidet var å få en rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya, etter NiN, samt en overordnet vurdering av lokalitetene etter DN-håndbok 13. Kartlegging og avgrensning av viktige naturtyper ble utført innenfor området, der de ulike naturtyper har fått sin egen områdebeskrivelse. Kystlynghei utgjør store deler av arealet på Svinøya. Områdene kartlagt som kystlynghei ble delt inn i 5 delområder. Arealet kartlagt som strandeng utgjør tre mindre polygoner som i hovedtrekk innehar samme utforminger og påvirkninger. Det ble også kartlagt en naturbeitemark. I forbindelse med tidligere kartlegginger på Svinøya så ligger det flere lokaliteter i naturbase. Svinøya ble i 2013 oppsøkt i forbindelse med kartlegging av kystlynghei i Nord-Trøndelag (Johansen m.fl. 2013) og det ble da gjort registreringer av flere lokaliteter med kystlynghei (BN00023488, BN00023489, BN00023390). Disse lokalitetene er rekartlagt med nye avgrensinger og oppdaterte beskrivelser i dette prosjektet.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Svinøya ligger i Svinøysundet mellom Mellom-Vikna og Inner-Vikna i Nærøysund kommune, ca. 11 km vest for Rørvik. Svinøya har ikke fastlandsforbindelse, men har likevel fast bosetting gjennom hele året. Arealet er over 2 km². Øya har en småkupert og variert topografi med avrunda høyder med jordsmonn som er dypere, fuktig og med torvdannelse, men her er også partier med med skrint berg. Det høyeste punktet er i nord-øst på 44 m.o.h.

Vikna er en del av den kaledonske fjellkjedefoldingen, som gir en karakteristisk strøkretning sørvest-nordøst. Berggrunnen består av migmatittgneis, uinndelt, granittisk til granodiorittisk sammensetning (<http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>). Dette er en sur og hard bergart. Klima er typisk kystklima med små temperaturforskjeller mellom sommer og vinter og årsnedbør innenfor området ligger på 750-1000 mm. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon O3.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Området domineres av åpen fastmark der mesteparten kan karakteriseres som kystlynghei (60 %) i mosaikk med myrområder (30 %) og noe nakent berg (5 %), samt områder med bl.a. naturbeitemark og strandeng (5 %). De resterende deler av arealet på lokaliteten dekkes av lauvskog og kratt og små tjønner.

Naturtypen D07-Kystlynghei er dominert av utformingen fuktig lynghei D0703 i slake områder og i forsenkninger, i tillegg til områder med tørr lynghei D0701 på grunnere torvdekke, flekkvis i mosaikk med nakent berg. Sentralt i lokaliteten er det store områder med vegetasjonstypen Fuktig lynghei, Bjønnskjegg-utforming (H3f) og en mosaikk mellom vegetasjonstypene Tørr lynghei, Røsslyng-slåttestarr-torvull-utforming (H1c), Røsslyng-krekling-lav-utforming (H1d) og Røsslyng-heigråmose-lav-utforming (H1e).

Naturtyper etter NiN 2.0 er T34-C-2 kalkfattig kystlynghei (80 %) og T34-C-4 intermediaær kystlynghei (20 %). I lokaliteten finnes også mindre områder med strandeng som er av utformingen strandeng hevdet med beite (G0503) og naturbeitemarker som er av utformingen fattig beiteeng (D0430).

Artsmangfold

Dominerende arter i lokaliteten var bjønnskjegg, krekling, bjørk, røsslyng, tyttebær og blokkebær. Slåttestarr, rypebær og multe var også karakteristiske. I fuktig lynghei, Bjønnskjegg-utforming (H3f), fantes stor bjønnskjegg, røsslyng, torvull, hvitlyng, lys og grå reinlav, heigråmose, furutorvmose og noe duskull. I tørrhei var heigråmose, torvull, krekling, kornstarr og sauesvingel vanlige. I strandenga kommer ryllik, fuglevikke, rødsvingel, smyle, engrapp, gåsemure, tiriltunge og hvitkløver inn som mengdearter. Ingen rødlistearter er registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten har vært brukt som sauebeite langt tilbake i tid og fram til i dag. Dagens bruker begynte med helårsbeite med Gammelnorsk sau på 1970-tallet. Det ble vinteren 2015 svidd et område av lyngheia. I disse områdene er røsslyngen på vei tilbake med god gjenvekst. Det er flere steder spor etter tidligere tiders torvtekt. Det er stedvis en del oppslag av trær, busker og kratt, særlig bjørk finnes spredd i kystlyngheia i større og mindre grad, særlig i partier som ligger i le, i forsenkninger og i lange, smale kantsoner langs oppdyrka eng. Lyngheia har også stedvis gjengroing med einer, gjerne med små flate individer.

Vegetasjonen er på rabbene preget av vindslitasje i form av lavt feltsjikt, og lite gjengroing. Lynghøyden er generelt forholdsvis lav (5-20 cm.) på rabber og andre områder som er utsatt for vindslitasje; noe høyere i forsenkninger og lesider. Tilstanden til røsslyng er bedre i de partier hvor det er fuktige lyngheikutforminger enn på mer eksponerte og/eller skrinne områder der den er mer forveda og gammel. Det finnes også en del død røsslyng etter de tørre og kalde vinterene 2013/2014. Røsslyngen er delvis gammel, grov og forveda og kan beskrives som sent moden og tidlig degenererende iht. lyngheisyklusen i skjøtselsboka for kulturlandskap (Norderhaug et. al. 1999). Innslag av strandenger, myr og naturbeitemarker er med på å øke den samlede beitekvaliteten for lokaliteten. Beiteområdet er inngjerdet der den ikke grenser til sjø.

Fremmede arter

Sitkagranplantasjer som sto i kantsonen mot innmark i nord-øst ble hogd ned i 2015-2016. Buskfuru står fortsatt i tilgrensende områder. Artene står oppført i fremmedartslisten av 2018 med svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn

Det anbefales å fortsette beiting med Gammelnorsk sau. Det er også anbefalt å fortsette å svi gammel lyng for å fornye røsslyngen og redusere krekling. Det er viktig at de lauvtrær som i dag finnes i lokaliteten ikke sprer seg, og bestanden kan gjerne reduseres. Det er sterkt anbefalt å følge med på at sitkagran ikke sprer seg etter at plantasjene ble fjernet ved hogst i 2015-2016.

Helhetlig landskap

I tilknytning til kystlyngheiområdene innenfor lokaliteten så finnes andre verdifulle naturtyper som naturbeitemark, strandenger og myrer, noe som bidrar til å skape variasjon og høyere artsmangfold. Kystlyngheia i lokaliteten er en del av et større kystlyngheiareal på Svinøya og i Vikna, som sammen med naturbeitemark og dyrket mark inngår i et helhetlig kulturlandskap

Verdibegrunnelse

Kystlyngheia, myrområdene og naturbeitemarka er relativt artsfattige, og røsslyngen i heiområdene er nokså gammel og er i tillegg utsatt for omfattende skade som følge av tørke og langvarig barfrostperioder vinterene 2013-2014, men viser under befarings tegn til revegetering. Lokaliteten er stedvis noe gjengrodd per i dag. Lyngheia har også stedvis gjengroing med einer. Det ble ikke påvist rødlistearter ved befarings.

Med utgangspunkt i fakta-ark fra Miljødirektoratet (2015) gis de viktige parametere for verdisseting for kystlyngheia følgende vektning: størrelse får middels vektning (areal over 100 daa), tilstand vurderes til middels (lite gjengroingspreg), påvirkning/bruk (fremmede arter) gis middels vekt, Rødlistearter får lav vektning. Grunnet størrelsen og den lange beitehistorien med Gammelnorsk sau gis lokaliteten verdi B, viktig. Bedre tilstand på røsslyngen gjennom sviing som skjøtselmetode evt. påvisning av rødlistearter vil kunne gi en høyere verdi på sikt.

ID:	BN00023488
Områdenavn	Svinøya kystlynghei 2
UTM33	7199750N 309996Ø
Naturtype:	D07 Kystlynghei
Utforming:	D0703 fuktig lynghei (70 %) D0701 tørr lynghei (30 %)
Verdisetting:	B
Areal:	73 daa
Registreringsdato:	15.07.2020
Stedkvalitet:	<20 meter
Hevd:	beite og lyngsviing

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO ved Synnøve Nordal Grenne i forbindelse med oppdraget «Rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya i Nærøysund kommune». Prosjektet ble utført på oppdrag fra Nærøysund kommune ved Anne Mette Haugen. Kartleggingen ble utført 15.07. 2020. Målsetningen med arbeidet var å få en rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya etter NiN, samt en overordnet vurdering av lokalitetene etter DN-håndbok 13. Kartlegging og avgrensning av viktige naturtyper ble utført innenfor området, der de ulike naturtyper har fått sin egen områdebeskrivelse. Kystlynghei utgjør store deler av arealet på Svinøya. Områdene kartlagt som kystlynghei ble delt inn i 5 delområder. Arealet kartlagt som strandeng utgjør tre mindre polygoner som i hovedtrekk innehar samme utforminger og påvirkninger. I forbindelse med tidligere kartlegginger på Svinøya så ligger det flere lokaliteter i naturbase. Lokaliteten ble i 2013 oppsøkt i forbindelse med kartlegging av kystlynghei i Nord-Trøndelag (Johansen m.fl. 2013) og det ble da gjort registreringer av flere lokaliteter med kystlynghei (BN00023488, BN00023489, BN00023390). Disse lokalitetene er rekartlagt med nye avgrensinger og oppdaterte beskrivelser i dette prosjektet.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Svinøya ligger i Svinøysundet mellom Mellom-Vikna og Inner-Vikna i Nærøysund kommune, ca. 11 km vest for Rørvik. Svinøya har ikke fastlandsforbindelse, men har likevel fast bosetting gjennom hele året. Arealet er over 2 km². Øya har en småkupert og variert topografi med avrunda knauser med skrint berg, i forsøkninger er jordsmonnet dypere, mer fuktig og med torvdannelse. Det høyeste punktet er i nord-øst på 44 m.o.h.

Vikna er en del av den kaledonske fjellkjedefoldingen, som gir en karakteristisk strøkretning sørvest–nordøst. Berggrunnen består av migmatittgneis, uinndelt, granittisk til granodiorittisk sammensetning (<http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>). Dette er en sur og hard bergart. Klima er typisk kystklima med små temperaturforskjeller mellom sommer og vinter og årsnedbør innenfor området ligger på 750-1000 mm. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon O3.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Området domineres av åpen fastmark der mesteparten kan karakteriseres som kystlynghei (80 %) i mosaikk med myrområder (10 %) og noe nakent berg (5 %), samt områder med bl.a. naturbeitemark og strandeng (5 %). De resterende deler av arealet på lokaliteten dekkes av lauvskog og kratt og små tjønner.

Naturtypen D07-Kystlynghei er dominert av utformingen fuktig lynghei D0703 i slake områder og i forsøkninger, i tillegg til områder med tørr lynghei D0701 på grunnere torvdekke, flekkvis i mosaikk med nakent berg. Vegetasjonstypen er Fuktig lynghei, Bjønnskjegg-utforming (H3f) og en mosaikk mellom vegetasjonstypene Tørr lynghei, Røsslyng-slåttestarr-torvull-utforming (H1c), Røsslyng-krekling-lav-utforming (H1d) og Røsslyng-heigråmose-lav-utforming (H1e).

Naturtyper etter NiN 2.0 er T34-C-2 kalkfattig kystlynghei (80 %) og T34-C-4 intermediær kystlynghei (20 %). I lokaliteten finnes også mindre områder med strandeng som er av utformingen strandeng hevdet med beite (G0503) og naturbeitemarker som er av utformingen fattig beiteeng (D0430).

Artsmangfold

Dominerende arter i lokaliteten var bjønnskjegg, krekling, bjørk, røsslyng, tyttebær og blokkebær. Slåttestarr, rypebær og multe var også karakteristiske. I fuktig lynghei, Bjønnskjegg-utforming (H3f), fantes stor bjønnskjegg, røsslyng, torvull, hvitlyng, lys og grå reinlav, heigråmose, furutorvmose og noe duskull. I tørrhei var heigråmose, torvull, krekling, kornstarr og sauesvingel vanlige. Krekling ser ut til å dominere ifht røsslyng. I strandenga kommer ryllik, fuglevikke, rødsvingel, smyle, engrapp, gåsemure, tiriltunge og hvitkløver inn som mengdearter. Ingen rødlistearter er registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten har vært brukt som sauebeite langt tilbake i tid og fram til i dag. Dagens bruker begynte med helårsbeite med Gammelnorsk sau på 1970-tallet. Det ble vinteren 2015 svidd et område av lyngheia. Det er spor etter torvskjæring i området. Det er stedvis en del oppslag av trær, busker og kratt, særlig bjørk finnes spredd i kystlyngheia i større og mindre grad, særlig i partier som ligger i le, i forsøkninger og i lange, smale kantsoner langs oppdyrka eng. Lyngheia har også stedvis gjengroing med einer, gjerne med små flate individer.

Vegetasjonen er på rabbene preget av vindslitasje i form av lavt feltsjikt, og lite gjengroing. Lynghøyden er generelt forholdsvis lav (5-20 cm.) på rabber og andre områder som er utsatt for vindslitasje; noe høyere i forsøkninger og lesider. Tilstanden til røsslyng er bedre i de partier hvor det er fuktige lyngheiutforminger enn på mer eksponerte og/eller skrinne områder der den er mer forveda og gammel. Det finnes også en del død røsslyng etter de tørre og kalde vinterene 2013/2014. Røsslyngen er delvis gammel, grov og forveda og kan beskrives som sent moden og tidlig degenererende iht. lyngheisyklusen i skjøtselsboka for kulturlandskap (Norderhaug et. al. 1999). Innslag av strandenger, myr og naturbeitemarker er med på å øke den samlede beitekvaliteten for lokaliteten. Beiteområdet er inngjerdet der den ikke grenser til sjø.

Fremmede arter

Sitkagran som sto i kantsonen mot innmark i øst, ble hogd ned i 2015-2016. Buskfuru står i nærliggende områder. Artene står oppført i fremmedartslisten av 2018 med svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn

Det anbefales å fortsette beiting med Gammelnorsk sau. Det er også anbefalt å fortsette å svi gammel lyng for å fornye røsslyngen og redusere krekling. Det er viktig at de lauvtrær som i dag finnes i lokaliteten ikke sprer seg, og bestanden kan gjerne reduseres. Det er sterkt anbefalt å følge med på at sitkagran ikke sprer seg etter at plantasjene ble fjernet ved hogst i 2015-2016, og at buskfuru fjernes.

Helhetlig landskap

I tilknytning til kystlyngheiområdene innenfor lokaliteten så finnes andre verdifulle naturtyper som naturbeitemark, strandenger og myrer, noe som bidrar til å skape variasjon og høyere arts mangfold. Kystlyngheia i lokaliteten er en del av et større kystlyngheiareal på Svinøya og i Vikna, som sammen med naturbeitemark og dyrket mark inngår i et helhetlig kulturlandskap

Verdibegrunnelse

Kystlyngheia, myrområdene og naturbeitemarka er relativt artsfattige, og røsslyngen i heiområdene er nokså gammel og er i tillegg utsatt for omfattende skade som følge av tørke og langvarig barfrostperioder vinterene 2013-2014, men viser under befaring tegn til revegetering. Lokaliteten er stedvis noe gjengrodd per i dag. Lyngheia har også stedvis gjengroing med einer. Det ble ikke påvist rødlistearter ved befaring.

Med utgangspunkt i fakta-ark fra Miljødirektoratet (2015) gis de viktige parametere for verdisetting for kystlynghei følgende vektning: størrelse får lav vektning (areal under 100 daa), tilstand vurderes til middels (lite gjengroingspreg), påvirkning/bruk (fremmede arter) gis middels vekt, Rødlistearter får lav vektning. Grunnet tilstanden og den lange beitehistorien med Gammelnorsk sau gis lokaliteten verdi B, viktig. Bedre tilstand på røsslyngen gjennom sviing som skjøtselmetode evt. påvisning av rødlistearter vil kunne gi en høyere verdi på sikt.

ID:	Ny
Områdenavn	Svinøya kystlynghei 3
UTM33	7200039N 310039Ø
Naturtype:	D07 Kystlynghei
Utforming:	D0703 fuktig lynghei (70 %) D0701 tørr lynghei (30 %)
Verdisetting:	B
Areal:	22 daa
Registreringsdato:	15.07.2020
Stedkvalitet:	100 meter
Hevd:	beite og lyngsviing

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO ved Synnøve Nordal Grenne i forbindelse med oppdraget «Rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya i Nærøysund kommune». Prosjektet ble utført på oppdrag fra Nærøysund kommune ved Anne Mette Haugen. Kartleggingen ble utført 15.07. 2020. Målsetningen med arbeidet var å få en rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya etter NiN, samt en overordnet vurdering av lokalitetene etter DN-håndbok 13. Kartlegging og avgrensning av viktige naturtyper ble utført innenfor området, der de ulike naturtyper har fått sin egen områdebeskrivelse. Kystlynghei utgjør store deler av arealet på Svinøya. Områdene kartlagt som kystlynghei ble delt inn i 5 delområder. Arealet kartlagt som strandeng utgjør tre mindre polygoner som i hovedtrekk innehar samme utforminger og påvirkninger. I forbindelse med tidligere kartlegginger på Svinøya så ligger det flere lokaliteter i naturbase. Lokaliteten ble i 2013 oppsøkt i forbindelse med kartlegging av kystlynghei i Nord-Trøndelag (Johansen m.fl. 2013) og det ble da gjort registreringer av flere lokaliteter med kystlynghei (BN00023488, BN00023489, BN00023390). Disse lokalitetene er rekartlagt med nye avgrensinger og oppdaterte beskrivelser i dette prosjektet.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Svinøya ligger i Svinøysundet mellom Mellom-Vikna og Inner-Vikna i Nærøysund kommune, ca. 11 km vest for Rørvik. Svinøya har ikke fastlandsforbindelse, men har likevel fast bosetting gjennom hele året. Arealet er over 2 km². Øya har en småkupert og variert topografi med avrunda knauser med skrint berg, i forsenkninger er jordsmonnet dypere, mer fuktig og med torvdannelse. Det høyeste punktet er i nord-øst på 44 m.o.h.

Vikna er en del av den kaledonske fjellkjedefoldingen, som gir en karakteristisk strøkretning sørvest-nordøst. Berggrunnen består av migmatittgneis, uinndelt, granittisk til granodiorittisk sammensetning (<http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>). Dette er en sur og hard bergart. Klima er typisk kystklima med små temperaturforskjeller mellom sommer og vinter og årsnedbør innenfor området ligger på 750-1000 mm. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon O3.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Området domineres av åpen fastmark der mesteparten kan karakteriseres som kystlynghei (80 %) i mosaikk med myrområder (10 %) og noe nakent berg (5 %), samt områder med bl.a. naturbeitemark og strandeng (5 %). De resterende deler av arealet på lokaliteten dekkes av lauvskog og kratt og små tjøenner.

Naturtypen D07-Kystlynghei er dominert av utformingen fuktig lynghei D0703 i slake områder og i forsenkninger, i tillegg til områder med tørr lynghei D0701 på grunnere torvdekke, flekkvis i mosaikk med nakent berg. Vegetasjonstypen er Fuktig lynghei, Bjønnskjegg-utforming (H3f) og en mosaikk mellom vegetasjonstypene Tørr lynghei, Røsslyng-slåtestarr-torvull-utforming (H1c), Røsslyng-krekling-lav-utforming (H1d) og Røsslyng-heigråmose-lav-utforming (H1e).

Naturtyper etter NiN 2.0 er T34-C-2 kalkfattig kystlynghei (80 %) og T34-C-4 intermediær kystlynghei (20 %). I lokaliteten finnes også mindre områder med strandeng som er av utformingen strandeng hevdet med beite (G0503) og naturbeitemarker som er av utformingen fattig beiteeng (D0430).

Artsmangfold

Dominerende arter i lokaliteten var bjønnskjegg, krekling, bjørk, røsslyng, tyttebær og blokkebær. Slåtestarr, rypebær og multe var også karakteristiske. I fuktig lynghei, Bjønnskjegg-utforming (H3f), fantes stor bjønnskjegg, røsslyng, torvull, hvitlyng, lys og grå reinlav, heigråmose, furutorvmose og noe duskull. I tørrhei var heigråmose, torvull, krekling, kornstarr og sauesvingel vanlige. Krekling ser ut til å dominere ifht røsslyng. I strandenga kommer ryllik, fuglevikke, rødsvingel, smyle, engrapp, gåsemure, tiriltunge og hvitkløver inn som mengdearter. Ingen rødlistearter er registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten har vært brukt som sauebeite langt tilbake i tid og fram til i dag. Dagens bruker begynte med helårsbeite med Gammelnorsk sau på 1970-tallet. Det er stedvis en del oppslag av trær, busker og kratt, særlig bjørk finnes spredd i kystlyngheia i større og mindre grad, særlig i partier som ligger i le, i forsenkninger og i lange, smale kantsoner langs oppdyrka eng. Lyngheia har også stedvis gjengroing med einer, gjerne med små flate individer.

Vegetasjonen er på rabbene preget av vindslitasje i form av lavt feltsjikt, og lite gjengroing. Lynghøyden er generelt forholdsvis lav (5-20 cm.) på rabber og andre områder som er utsatt for vindslitasje; noe høyere i forsenkninger og lesider. Tilstanden til røsslyng er bedre i de partier hvor det er fuktige lyngheiutforminger enn på mer eksponerte og/eller skrinne områder der den er mer forveda og gammel. Det finnes også en del død røsslyng etter de tørre og kalde vinterene 2013/2014. Røsslyngen er delvis gammel, grov og forveda og kan beskrives som sent moden og tidlig degenererende iht. lyngheisyklusen i skjøtselsboka for kulturlandskap (Norderhaug et. al. 1999). Innslag av strandenger, myr og naturbeitemarker er med på å øke den samlede beitekvaliteten for lokaliteten. Beiteområdet er inngjerdet der den ikke grenser til sjø.

Fremmede arter

Sitkagranplantasjer som sto i kantsonen mot øst og i nærområdet mot sør ble hogd ned i 2015-2016. Buskfuru står i nærliggende områder. Artene står oppført i fremmedartslisten av 2018 med svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn

Det anbefales å fortsette beiting med Gammelnorsk sau. Det er også anbefalt å fortsette å svi gammel lyng for å fornye røsslyngen og redusere krekling. Det er viktig at de lauvtrær som i dag finnes i lokaliteten ikke sprer seg, og bestanden kan gjerne reduseres. Det er sterkt anbefalt å følge med på at sitkagran ikke sprer seg etter at plantasjene ble fjernet ved hogst i 2015-2016, og at buskfuru fjernes.

Helhetlig landskap

I tilknytning til kystlyngheiområdene innenfor lokaliteten så finnes andre verdifulle naturtyper som naturbeitemark, strandenger og myrer, noe som bidrar til å skape variasjon og høyere arts mangfold. Kystlyngheia i lokaliteten er en del av et større kystlyngheiareal på Svinøya og i Vikna, som sammen med naturbeitemark og dyrket mark inngår i et helhetlig kulturlandskap

Verdibegrunnelse

Kystlyngheia, myrområdene og naturbeitemarka er relativt artsfattige, og røsslyngen i heiområdene er nokså gammel og er i tillegg utsatt for omfattende skade som følge av tørke og langvarig barfrostperioder vinterene 2013-2014, men viser under befaring tegn til revegetering. Lokaliteten er stedvis noe gjengrodd per i dag. Lyngheia har også stedvis gjengroing med einer. Det ble ikke påvist rødlistearter ved befaring.

Med utgangspunkt i fakta-ark fra Miljødirektoratet (2015) gis de viktige parametere for verdisetting for kystlynghei følgende vektning: størrelse får lav vektning (areal under 100 daa), tilstand vurderes til middels (noe gjengroingspreg), påvirkning/bruk (fremmede arter) gis middels vekt, Rødlistearter får lav vektning. Grunnet tilstand og den lange beitehistorien med Gammelnorsk sau gis lokaliteten verdi B, viktig. Bedre tilstand på røsslyngen gjennom sviing som skjøtselmetode evt. påvisning av rødlistearter vil kunne gi en høyere verdi på sikt.

ID:	Ny
Områdenavn	Svinøya kystlynghei 4
UTM33	7200018N 310353Ø
Naturtype:	D07 Kystlynghei
Utforming:	D0703 fuktig lynghei (60 %) D0701 tørr lynghei (40 %)
Verdisetting:	B
Areal:	209 daa
Registreringsdato:	15.07.2020
Stedkvalitet:	<20 meter
Hevd:	beite

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO ved Synnøve Nordal Grenne i forbindelse med oppdraget «Rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya i Nærøysund kommune». Prosjektet ble utført på oppdrag fra Nærøysund kommune ved Anne Mette Haugen. Kartleggingen ble utført 15.07. 2020. Målsetningen med arbeidet var å få en rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya etter NiN, samt en overordnet vurdering av lokalitetene etter DN-håndbok 13. Kartlegging og avgrensning av viktige naturtyper ble utført innenfor området, der de ulike naturtyper har fått sin egen områdebeskrivelse. Kystlynghei utgjør store deler av arealet på Svinøya. Områdene kartlagt som kystlynghei ble delt inn i 5 delområder. Arealet kartlagt som strandeng utgjør tre mindre polygoner som i hovedtrekk innehar samme utforminger og påvirkninger. I forbindelse med tidligere kartlegginger på Svinøya så ligger det flere lokaliteter i naturbase. Lokaliteten ble i 2013 oppsøkt i forbindelse med kartlegging av kystlynghei i Nord-Trøndelag (Johansen m.fl. 2013) og det ble da gjort registreringer av flere lokaliteter med kystlynghei (BN00023488, BN00023489, BN00023390). Disse lokalitetene er rekartlagt med nye avgrensinger og oppdaterte beskrivelser i dette prosjektet.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Svinøya ligger i Svinøysundet mellom Mellom-Vikna og Inner-Vikna i Nærøysund kommune, ca. 11 km vest for Rørvik. Svinøya har ikke fastlandsforbindelse, men har likevel fast bosetting gjennom hele året. Arealet er over 2 km². Øya har en småkupert og variert topografi med avrunda knauser med skrint berg, i forsøkninger er jordsmonnet dypere, mer fuktig og med torvdannelse. Det høyeste punktet er i nord-øst på 44 m.o.h.

Vikna er en del av den kaledonske fjellkjedefoldingen, som gir en karakteristisk strøkretning sørvest-nordøst. Berggrunnen består av migmatittgneis, uinndelt, granittisk til granodiorittisk sammensetning (<http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>). Dette er en sur og hard bergart. Klima er typisk kystklima med små temperaturforskjeller mellom sommer og vinter og årsnedbør innenfor området ligger på 750-1000 mm. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon O3.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Området domineres av åpen fastmark der mesteparten kan karakteriseres som kystlynghei (80 %) i mosaikk med myrområder (10 %) og noe nakent berg (5 %), samt områder med bl.a. naturbeitemark og strandeng (5 %). De resterende deler av arealet på lokaliteten dekkes av lauvskog og kratt og små tjøenner.

Naturtypen D07-Kystlynghei er dominert av utformingen fuktig lynghei D0703 i slake områder og i forsenkninger, i tillegg til områder med tørr lynghei D0701 på grunnere torvdekke, flekkvis i mosaikk med nakent berg. Vegetasjonstypen er Fuktig lynghei, Bjønnskjegg-utforming (H3f) og en mosaikk mellom vegetasjonstypene Tørr lynghei, Røsslyng-slåtestarr-torvull-utforming (H1c), Røsslyng-krekling-lav-utforming (H1d) og Røsslyng-heigråmose-lav-utforming (H1e).

Naturtyper etter NiN 2.0 er T34-C-2 kalkfattig kystlynghei (80 %) og T34-C-4 intermediær kystlynghei (20 %). I lokaliteten finnes også mindre områder med strandeng som er av utformingen strandeng hevdet med beite (G0503) og naturbeitemarker som er av utformingen fattig beiteeng (D0430).

Artsmangfold

Dominerende arter i lokaliteten var bjønnskjegg, krekling, bjørk, røsslyng, tyttebær og blokkebær. Slåtestarr, rypebær og multe var også karakteristiske. I fuktig lynghei, Bjønnskjegg-utforming (H3f), fantes stor bjønnskjegg, røsslyng, torvull, hvitlyng, lys og grå reinlav, heigråmose, furutorvmose og noe duskull. I tørrhei var heigråmose, torvull, krekling, kornstarr og sauesvingel vanlige. Krekling ser ut til å dominere ifht røsslyng. I strandenga kommer ryllik, fuglevikke, rødsvingel, smyle, engrapp, gåsemure, tiriltunge og hvitkløver inn som mengdearter. Ingen rødlistearter er registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten har vært brukt som sauebeite langt tilbake i tid og fram til i dag. Dagens bruker begynte med helårsbeite med Gammelnorsk sau på 1970-tallet. Det er stedvis en del oppslag av trær, busker og kratt, særlig bjørk finnes spredd i kystlyngheia i større og mindre grad, særlig i partier som ligger i le, i forsenkninger og i lange, smale kantsoner langs oppdyrka eng. Lyngheia har også stedvis gjengroing med einer, gjerne med små flate individer.

Vegetasjonen er på rabbene preget av vindslitasje i form av lavt feltsjikt, og lite gjengroing. Lynghøyden er generelt forholdsvis lav (5-20 cm.) på rabber og andre områder som er utsatt for vindslitasje; noe høyere i forsenkninger og lesider. Tilstanden til røsslyng er bedre i de partier hvor det er fuktige lyngheiutforminger enn på mer eksponerte og/eller skrinne områder der den er mer forveda og gammel. Det finnes også en del død røsslyng etter de tørre og kalde vinterene 2013/2014. Røsslyngen er delvis gammel, grov og forveda og kan beskrives som sent moden og tidlig degenererende iht. lyngheisyklusen i skjøtselsboka for kulturlandskap (Norderhaug et. al. 1999). Innslag av strandenger, myr og naturbeitemarker er med på å øke den samlede beitekvaliteten for lokaliteten. Beiteområdet er inngjerdet der den ikke grenser til sjø.

Fremmede arter

Sitkagranplantasjer som sto i kantsonen mot innmark i nord-øst ble hogd ned i 2015-2016. Buskfuru står i tilgrensende områder. Artene står oppført i fremmedartslisten av 2018 med svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn

Det anbefales å fortsette beiting med Gammelnorsk sau. Det er også anbefalt å fortsette å svi gammel lyng for å fornye røsslyngen og redusere krekling. Det er viktig at de lauvtrær som i dag finnes i lokaliteten ikke sprer seg, og bestanden kan gjerne reduseres. Det er sterkt anbefalt å følge med på at sitkagran ikke sprer seg etter at plantasjene ble fjernet ved hogst i 2015-2016, og at buskfuru fjernes.

Helhetlig landskap

I tilknytning til kystlyngheiområdene innenfor lokaliteten så finnes andre verdifulle naturtyper som naturbeitemark, strandenger og myrer, noe som bidrar til å skape variasjon og høyere arts mangfold. Kystlyngheia i lokaliteten er en del av et større kystlyngheiareal på Svinøya og i Vikna, som sammen med naturbeitemark og dyrket mark inngår i et helhetlig kulturlandskap

Verdibegrunnelse

Kystlyngheia, myrområdene og naturbeitemarka er relativt artsfattige, og røsslyngen i heiområdene er nokså gammel og er i tillegg utsatt for omfattende skade som følge av tørke og langvarig barfrostperioder vinterene 2013-2014, men viser under befaring tegn til revegetering. Lokaliteten er stedvis noe gjengrodd per i dag. Lyngheia har også stedvis gjengroing med einer. Det ble ikke påvist rødlistearter ved befaring.

Med utgangspunkt i fakta-ark fra Miljødirektoratet (2015) gis de viktige parametere for verdisetting for kystlynghei følgende vektning: størrelse får middels vektning (areal over 100 daa), tilstand vurderes til middels (noe gjengroingspreg), påvirkning/bruk (fremmede arter) gis middels vekt, Rødlistearter får lav vektning. Grunnet størrelsen og den lange beitehistorien med Gammelnorsk sau gis lokaliteten verdi B, viktig. Bedre tilstand på røsslyngen gjennom sviing som skjøtselmetode evt. påvisning av rødlistearter vil kunne gi en høyere verdi på sikt.

ID:	BN00023390
Områdenavn	Svinøya kystlynghei 5
UTM33	7199965N 310808Ø
Naturtype:	D07 Kystlynghei
Utforming:	D0703 fuktig lynghei (70 %) D0701 tørr lynghei (30 %)
Verdisetting:	B
Areal:	311 daa
Registreringsdato:	15.07.2020
Stedkvalitet:	<20 meter
Hevd:	beite

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO ved Synnøve Nordal Grenne i forbindelse med oppdraget «Rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya i Nærøysund kommune». Prosjektet ble utført på oppdrag fra Nærøysund kommune ved Anne Mette Haugen. Kartleggingen ble utført 15.07. 2020. Målsetningen med arbeidet var å få en rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya etter NiN, samt en overordnet vurdering av lokalitetene etter DN-håndbok 13. Kartlegging og avgrensing av viktige naturtyper ble utført innenfor området, der de ulike naturtyper har fått sin egen områdebeskrivelse. Kystlynghei utgjør store deler av arealet på Svinøya. Områdene kartlagt som kystlynghei ble delt inn i 5 delområder. Arealet kartlagt som strandeng utgjør tre mindre polygoner som i hovedtrekk innehar samme utforminger og påvirkninger. I forbindelse med tidligere kartlegginger på Svinøya så ligger det flere lokaliteter i naturbase. Lokaliteten ble i 2013 oppsøkt i forbindelse med kartlegging av kystlynghei i Nord-Trøndelag (Johansen m.fl. 2013) og det ble da gjort registreringer av flere lokaliteter med kystlynghei (BN00023488, BN00023489, BN00023390). Disse lokalitetene er rekartlagt med nye avgrensinger og oppdaterte beskrivelser i dette prosjektet.

Beliggenhet og naturgrunnlag

Svinøya ligger i Svinøysundet mellom Mellom-Vikna og Inner-Vikna i Nærøysund kommune, ca. 11 km vest for Rørvik. Svinøya har ikke fastlandsforbindelse, men har likevel fast bosetting gjennom hele året. Arealet er over 2 km². Øya har en småkupert og variert topografi med avrunda knauser med skrint berg, i forsøkninger er jordsmonnet dypere, mer fuktig og med torvdannelse. Det høyeste punktet er i nord-øst på 44 m.o.h.

Vikna er en del av den kaledonske fjellkjedefoldingen, som gir en karakteristisk strøkretning sørvest-nordøst. Berggrunnen består av migmatittgneis, uinndelt, granittisk til granodiorittisk sammensetning (<http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>). Dette er en sur og hard bergart. Klima er typisk kystklima med små temperaturforskjeller mellom sommer og vinter og årsnedbør innenfor området ligger på 750-1000 mm. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon O3.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Området domineres av åpen fastmark der mesteparten kan karakteriseres som kystlynghei (80 %) i mosaikk med myrområder (10 %) og noe nakent berg (5 %), samt områder med bl.a. naturbeitemark og strandeng (5 %). De resterende deler av arealet på lokaliteten dekkes av lauvskog og kratt og små tjøenner.

Naturtypen D07-Kystlynghei er dominert av utformingen fuktig lynghei D0703 i slake områder og i forsenkninger, i tillegg til områder med tørr lynghei D0701 på grunnere torvdekke, flekkvis i mosaikk med nakent berg. Vegetasjonstypen er Fuktig lynghei, Bjønnskjegg-utforming (H3f) og en mosaikk mellom vegetasjonstypene Tørr lynghei, Røsslyng-slåtestarr-torvull-utforming (H1c), Røsslyng-krekling-lav-utforming (H1d) og Røsslyng-heigråmose-lav-utforming (H1e).

Naturtyper etter NiN 2.0 er T34-C-2 kalkfattig kystlynghei (80 %) og T34-C-4 intermediær kystlynghei (20 %). I lokaliteten finnes også mindre områder med strandeng som er av utformingen strandeng hevdet med beite (G0503) og naturbeitemarker som er av utformingen fattig beiteeng (D0430).

Artsmangfold

Dominerende arter i lokaliteten var bjønnskjegg, krekling, bjørk, røsslyng, tyttebær og blokkebær. Slåtestarr, rypebær og multe var også karakteristiske. I fuktig lynghei, Bjønnskjegg-utforming (H3f), fantes stor bjønnskjegg, røsslyng, torvull, hvitlyng, lys og grå reinlav, heigråmose, furutorvmose og noe duskull. I tørrhei var heigråmose, torvull, krekling, kornstarr og sauesvingel vanlige. Krekling ser ut til å dominere ifht røsslyng. I strandenga kommer ryllik, fuglevikke, rødsvingel, smyle, engrapp, gåsemure, tiriltunge og hvitkløver inn som mengdearter. Ingen rødlistearter er registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten har vært brukt som sauebeite langt tilbake i tid og fram til i dag. Dagens bruker begynte med helårsbeite med Gammelnorsk sau på 1970-tallet. Det er stedvis en del oppslag av trær, busker og kratt, særlig bjørk finnes spredd i kystlyngheia i større og mindre grad, særlig i partier som ligger i le, i forsenkninger og i lange, smale kantsoner langs oppdyrka eng. Lyngheia har også stedvis gjengroing med einer, gjerne med små flate individer.

Vegetasjonen er på rabbene preget av vindslitasje i form av lavt feltsjikt, og lite gjengroing. Lynghøyden er generelt forholdsvis lav (5-20 cm.) på rabber og andre områder som er utsatt for vindslitasje; noe høyere i forsenkninger og lesider. Tilstanden til røsslyng er bedre i de partier hvor det er fuktige lyngheiutforminger enn på mer eksponerte og/eller skrinne områder der den er mer forveda og gammel. Det finnes også en del død røsslyng etter de tørre og kalde vinterene 2013/2014. Røsslyngen er delvis gammel, grov og forveda og kan beskrives som sent moden og tidlig degenererende iht. lyngheisyklusen i skjøtselsboka for kulturlandskap (Norderhaug et. al. 1999). Innslag av strandenger, myr og naturbeitemarker er med på å øke den samlede beitekvaliteten for lokaliteten. Beiteområdet er inngjerdet der den ikke grenser til sjø.

Fremmede arter

Sitkagranplantasjer som sto i kantsonen mot vest ble hogd ned i 2015-2016. Plantasjer med buskfuru står fortsatt i området. Artene står oppført i fremmedartslisten av 2018 med svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn

Det anbefales å fortsette beiting med Gammelnorsk sau. Det er også anbefalt å fortsette å svi gammel lyng for å fornye røsslyngen og redusere krekling. Det er viktig at de lauvtrær som i dag finnes i lokaliteten ikke sprer seg, og bestanden kan gjerne reduseres. Det er sterkt anbefalt å følge med på at sitkagran ikke sprer seg etter at plantasjene ble fjernet ved hogst i 2015-2016, og at plantasjen med buskfuru fjernes.

Helhetlig landskap

I tilknytning til kystlyngheiområdene innenfor lokaliteten så finnes andre verdifulle naturtyper som naturbeitemark, strandenger og myrer, noe som bidrar til å skape variasjon og høyere arts mangfold. Kystlyngheia i lokaliteten er en del av et større kystlyngheiareal på Svinøya og i Vikna, som sammen med naturbeitemark og dyrket mark inngår i et helhetlig kulturlandskap

Verdibegrunnelse

Kystlyngheia, myrområdene og naturbeitemarka er relativt artsfattige, og røsslyngen i heiområdene er nokså gammel og er i tillegg utsatt for omfattende skade som følge av tørke og langvarig barfrostperioder vinterene 2013-2014, men viser under befaring tegn til revegetering. Lokaliteten er stedvis noe gjengrodd per i dag. Lyngheia har også stedvis gjengroing med einer. Det ble ikke påvist rødlistearter ved befaring.

Med utgangspunkt i fakta-ark fra Miljødirektoratet (2015) gis de viktige parametere for verdisetting for kystlynghei følgende vektning: størrelse får middels vektning (areal over 100 daa), tilstand vurderes til middels (noe gjengroingspreg), påvirkning/bruk (fremmede arter) gis middels vekt, Rødlistearter får lav vektning. Grunnet størrelsen og den lange beitehistorien med Gammelnorsk sau gis lokaliteten verdi B, viktig. Bedre tilstand på røsslyngen gjennom sviing som skjøtselmetode evt. påvisning av rødlistearter vil kunne gi en høyere verdi på sikt.

ID:	Ny
Områdenavn	Svinøya strandeng 1
UTM33	7199836N 309996Ø
Naturtype:	G05 Strandeng og strandsump
Utforming:	G0503 Hevdet med beite
Verdisetting:	B
Areal:	6,3 daa
Registreringsdato:	15.07.2020
Stedkvalitet:	<20 meter
Hevd:	beite

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO ved Synnøve Nordal Grenne i forbindelse med oppdraget «Rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya i Nærøysund kommune». Prosjektet ble utført på oppdrag fra Nærøysund kommune ved Anne Mette Haugen. Kartleggingen ble utført 15.07. 2020. Målsetningen med arbeidet var å få en rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya etter NiN, samt en overordnet vurdering av lokalitetene etter DN-håndbok 13. Kartlegging og avgrensning av viktige naturtyper ble utført innenfor området, der de ulike naturtyper har fått sin egen områdebeskrivelse. Arealet kartlagt som strandeng utgjør tre mindre polygoner som i hovedtrekk innehar samme utforminger og påvirkninger. I forbindelse med tidligere kartlegginger på Svinøya så ligger det flere lokaliteter i naturbase. Lokaliteten ble i 2013 oppsøkt i forbindelse med kartlegging av kystlynghei i Nord-Trøndelag (Johansen m.fl. 2013) og det ble da gjort registreringer av flere lokaliteter med kystlynghei (BN00023488, BN00023489, BN00023390).

Beliggenhet og naturgrunnlag

Svinøya ligger i Svinøysundet mellom Mellom-Vikna og Inner-Vikna i Nærøysund kommune, ca. 11 km vest for Rørvik. Svinøya har ikke fastlandsforbindelse, men har likevel fast bosetting gjennom hele året. Arealet er over 2 km². Øya har en småkupert og variert topografi med avrunda knauser med skrint berg, i forsenkninger er jordsmonnet dypere, mer fuktig og med torvdannelse. Det høyeste punktet er i nord-øst på 44 m.o.h.

Vikna er en del av den kaledonske fjellkjedefoldingen, som gir en karakteristisk strøkretning sørvest–nordøst. Berggrunnen består av migmatittgneis, uinndelt, granittisk til granodiorittisk sammensetning (<http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>). Dette er en sur og hard bergart. Klima er typisk kystklima med små temperaturforskjeller mellom sommer og vinter og årsnedbør innenfor området ligger på 750-1000 mm. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon O3.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er G05 Strandeng og strandsump, med utforming G0503 Hevdet med beite. Størstedelen av strandengarealet ligger i øvre geolitoral sone, som etter Fremstad (1997) gir vegetasjonstypen U5 Øvre salteng, med U5a Saltsiv-utforming, med flekkvise tendenser til U5c Rødsvingel-fjærekoll-tiriltunge-utforming. Denne utformingen har noe flere innslag av gras og urter. Naturtyper etter NiN 2.0 er Nedre semi-naturlig strandeng T33-C-1 og Øvre semi-naturlig strandeng T33-C-2.

Artsmangfold

I strandenga kommer ryllik, fuglevikke, rødsvingel, smyle, engrapp, gåsemure, tiriltunge og hvitkløver inn som mengdearter. Ingen rødlistearter ble registrert. Saltsiv er mengdeart og dominant, med rikere innslag av rødsvingel og krypkvein i øvre deler av enga. Også innslag med bl.a. tiriltunge, gåsemure, fjærekoll og hvitkløver i øvre deler og myrsauløk, fjæresauløk og strandkryp i nedre deler.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten har vært brukt som beite langt tilbake i tid og fram til i dag. Det er i dag helårsbeite med gammelnorsk sau i lokaliteten. Det finnes ingen tegn til gjengroing. Velutviklet og intakt øvre strandeng som er holdt i god hevd med sauebeite.

Fremmede arter

Sitkagranplantasjer som sto i kantsoner mot innmark ble hogd ned i 2015-2016. Buskfuru står i tilgrensende områder. Artene står oppført i fremmedartslisten av 2018 med svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn

Det anbefales å fortsette beiting med Gammelnorsk sau. Det er sterkt anbefalt å følge med på at sitkagran ikke sprer seg etter at plantasjene ble fjernet ved hogst i 2015-2016, og at buskfuru fjernes.

Helhetlig landskap

Strandengene på Svinøya utgjør sammen med kystlyngheia en viktig del av et større kulturbetinget areal med god hevd. I tilknytning til kystlyngheiområdene innenfor lokaliteten så finnes andre verdifulle naturtyper som naturbeitemark, strandenger og myrer, noe som bidrar til å skape variasjon og høyere artsdiversitet.

Verdibegrunnelse

Velutviklet og intakt øvre strandeng på skjellsand, forholdsvis artsrik og med god hevd i form av beite med gammelnorsk sau.

ID:	Ny
Områdenavn	Svinøya strandeng 2
UTM33	7200006N 309961Ø
Naturtype:	G05 Strandeng og strandsump
Utforming:	G0503 Hevdet med beite
Verdisetting:	B
Areal:	0,8 daa
Registreringsdato:	15.07.2020
Stedkvalitet:	<20 meter
Hevd:	beite

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO ved Synnøve Nordal Grenne i forbindelse med oppdraget «Rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya i Nærøysund kommune». Prosjektet ble utført på oppdrag fra Nærøysund kommune ved Anne Mette Haugen. Kartleggingen ble utført 15.07. 2020. Målsetningen med arbeidet var å få en rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya etter NiN, samt en overordnet vurdering av lokalitetene etter DN-håndbok 13. Kartlegging og avgrensning av viktige naturtyper ble utført innenfor området, der de ulike naturtyper har fått sin egen områdebeskrivelse. Arealet kartlagt som strandeng utgjør tre mindre polygoner som i hovedtrekk innehar samme utforminger og påvirkninger. I forbindelse med tidligere kartlegginger på Svinøya så ligger det flere lokaliteter i naturbase. Lokaliteten ble i 2013 oppsøkt i forbindelse med kartlegging av kystlynghei i Nord-Trøndelag (Johansen m.fl. 2013) og det ble da gjort registreringer av flere lokaliteter med kystlynghei (BN00023488, BN00023489, BN00023390).

Beliggenhet og naturgrunnlag

Svinøya ligger i Svinøysundet mellom Mellom-Vikna og Inner-Vikna i Nærøysund kommune, ca. 11 km vest for Rørvik. Svinøya har ikke fastlandsforbindelse, men har likevel fast bosetting gjennom hele året. Arealet er over 2 km². Øya har en småkupert og variert topografi med avrunda knauser med skrint berg, i forsenkninger er jordsmonnet dypere, mer fuktig og med torvdannelse. Det høyeste punktet er i nord-øst på 44 m.o.h.

Vikna er en del av den kaledonske fjellkjedefoldingen, som gir en karakteristisk strøkretning sørvest–nordøst. Berggrunnen består av migmatittgneis, uinndelt, granittisk til granodiorittisk sammensetning (<http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>). Dette er en sur og hard bergart. Klima er typisk kystklima med små temperaturforskjeller mellom sommer og vinter og årsnedbør innenfor området ligger på 750-1000 mm. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon O3.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er G05 Strandeng og strandsump, med utforming G0503 Hevdet med beite. Størstedelen av strandengarealet ligger i øvre geolitoral sone, som etter Fremstad (1997) gir vegetasjonstypen U5 Øvre salteng, med U5a Saltsiv-utforming, med flekkvise tendenser til U5c Rødsvingel-fjærekoll-tiriltunge-utforming. Denne utformingen har noe flere innslag av gras og urter. Naturtyper etter NiN 2.0 er Nedre semi-naturlig strandeng T33-C-1 og Øvre semi-naturlig strandeng T33-C-2.

Artsmangfold

I strandenga kommer ryllik, fuglevikke, rødsvingel, smyle, engrapp, gåsemure, tiriltunge og hvitkløver inn som mengdearter. Ingen rødlistearter ble registrert. Saltsiv er mengdeart og dominant, med rikere innslag av rødsvingel og krypkvein i øvre deler av enga. Også innslag med bl.a. tiriltunge, jåblom, gåsemure, fjærekoll og hvitkløver i øvre deler og myrsauløk, fjæresauløk og strandkryp i nedre deler.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten har vært brukt som beite langt tilbake i tid og fram til i dag. Det er i dag helårsbeite med gammelnorsk sau i lokaliteten. Det finnes ingen tegn til gjengroing. Velutviklet og intakt øvre strandeng som er holdt i god hevd med sauebeite.

Fremmede arter

Sitkagranplantasjer som sto i kantsoner mot innmark ble hogd ned i 2015-2016. Buskfuru står i tilgrensende områder. Artene står oppført i fremmedartslisten av 2018 med svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn

Det anbefales å fortsette beiting med Gammelnorsk sau. Det er sterkt anbefalt å følge med på at sitkagran ikke sprer seg etter at plantasjene ble fjernet ved hogst i 2015-2016, og at buskfuru fjernes.

Helhetlig landskap

Strandengene på Svinøya utgjør sammen med kystlyngheia en viktig del av et større kulturbetinget areal med god hevd. I tilknytning til kystlyngheiområdene innenfor lokaliteten så finnes andre verdifulle naturtyper som naturbeitemark, strandenger og myrer, noe som bidrar til å skape variasjon og høyere arts mangfold.

Verdibegrunnelse

Velutviklet og intakt øvre strandeng på skjellsand, forholdsvis artsrik og med god hevd i form av beite med Gammelnorsk sau.

ID:	Ny
Områdenavn	Svinøya strandeng 3
UTM33	7200352N 310491Ø
Naturtype:	G05 Strandeng og strandsump
Utforming:	G0503 Hevdet med beite
Verdisetting:	B
Areal:	2,9 daa
Registreringsdato:	15.07.2020
Stedkvalitet:	<20 meter
Hevd:	beite

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO ved Synnøve Nordal Grenne i forbindelse med oppdraget «Rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya i Nærøysund kommune». Prosjektet ble utført på oppdrag fra Nærøysund kommune ved Anne Mette Haugen. Kartleggingen ble utført 15.07. 2020. Målsetningen med arbeidet var å få en rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya etter NiN, samt en overordnet vurdering av lokalitetene etter DN-håndbok 13. Kartlegging og avgrensning av viktige naturtyper ble utført innenfor området, der de ulike naturtyper har fått sin egen områdebeskrivelse. Arealet kartlagt som strandeng utgjør tre mindre polygoner som i hovedtrekk innehar samme utforminger og påvirkninger. I forbindelse med tidligere kartlegginger på Svinøya så ligger det flere lokaliteter i naturbase. Lokaliteten ble i 2013 oppsøkt i forbindelse med kartlegging av kystlynghei i Nord-Trøndelag (Johansen m.fl. 2013) og det ble da gjort registreringer av flere lokaliteter med kystlynghei (BN00023488, BN00023489, BN00023390).

Beliggenhet og naturgrunnlag

Svinøya ligger i Svinøysundet mellom Mellom-Vikna og Inner-Vikna i Nærøysund kommune, ca. 11 km vest for Rørvik. Svinøya har ikke fastlandsforbindelse, men har likevel fast bosetting gjennom hele året. Arealet er over 2 km². Øya har en småkupert og variert topografi med avrunda knauser med skrint berg, i forsenkninger er jordsmonnet dypere, mer fuktig og med torvdannelse. Det høyeste punktet er i nord-øst på 44 m.o.h.

Vikna er en del av den kaledonske fjellkjedefoldingen, som gir en karakteristisk strøkretning sørvest–nordøst. Berggrunnen består av migmatittgneis, uinndelt, granittisk til granodiorittisk sammensetning (<http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>). Dette er en sur og hard bergart. Klima er typisk kystklima med små temperaturforskjeller mellom sommer og vinter og årsnedbør innenfor området ligger på 750-1000 mm. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon O3.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er G05 Strandeng og strandsump, med utforming G0503 Hevdet med beite. Størstedelen av strandengarealet ligger i øvre geolitoral sone, som etter Fremstad (1997) gir vegetasjonstypen U5 Øvre salteng, med U5a Saltsiv-utforming, med flekkvise tendenser til U5c Rødsvingel-fjærekoll-tiriltunge-utforming. Denne utformingen har noe flere innslag av gras og urter. Naturtypen etter NiN 2.0 er Øvre semi-naturlig strandeng T33-C-2.

Artsmangfold

I strandenga kommer ryllik, fuglevikke, rødsvingel, smyle, engrapp, gåsemure, tiriltunge og hvitkløver inn som mengdearter. Ingen rødlistearter ble registrert. Saltsiv er mengdeart og dominant, med rikere innslag av rødsvingel og krypkvein i øvre deler av enga. Også innslag med bl.a. tiriltunge, jåblom, gåsemure, fjærekoll og hvitkløver i øvre deler og myrsauløk, fjæresauløk og strandkryp i nedre deler.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten har vært brukt som beite langt tilbake i tid og fram til i dag. Det er i dag helårsbeite med gammelnorsk sau i lokaliteten. Det finnes ingen tegn til gjengroing. Velutviklet og intakt øvre strandeng som er holdt i god hevd med sauebeite.

Fremmede arter

Sitkagranplantasjer som sto i kantsoner mot innmark ble hogd ned i 2015-2016. Buskfuru står i tilgrensende områder. Artene står oppført i fremmedartslisten av 2018 med svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn

Det anbefales å fortsette beiting med Gammelnorsk sau. Det er sterkt anbefalt å følge med på at sitkagran ikke sprer seg etter at plantasjene ble fjernet ved hogst i 2015-2016, og at buskfuru fjernes.

Helhetlig landskap

Strandengene på Svinøya utgjør sammen med kystlyngheia en viktig del av et større kulturbetinget areal med god hevd. I tilknytning til kystlyngheiområdene så finnes andre verdifulle naturtyper som naturbeitemark, strandenger og myrer, noe som bidrar til å skape variasjon og høyere arts mangfold.

Verdibegrunnelse

Velutviklet og intakt øvre strandeng på skjellsand, forholdsvis artsrik og med god hevd i form av beite med Gammelnorsk sau.

ID:	Ny
Områdenavn	Svinøya naturbeitemark 1
UTM33	7199510N 310183Ø
Naturtype:	Naturbeitemark D04
Utforming:	D0404 Frisk, fattigeng
Verdisetting:	B
Areal:	3,1 daa
Registreringsdato:	15.07.2020
Stedkvalitet:	<20 meter
Hevd:	beite

Innledning

Områdebeskrivelsen er utarbeidet av NIBIO ved Synnøve Nordal Grenne i forbindelse med oppdraget «Rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya i Nærøysund kommune». Prosjektet ble utført på oppdrag fra Nærøysund kommune ved Anne Mette Haugen. Kartleggingen ble utført 15.07. 2020. Målsetningen med arbeidet var å få en rekartlegging av kystlyngheien på Svinøya etter NiN, samt en overordnet vurdering av lokalitetene etter DN-håndbok 13. Kartlegging og avgrensning av viktige naturtyper ble utført innenfor området, der de ulike naturtyper har fått sin egen områdebeskrivelse. Arealet kartlagt som strandeng utgjør tre mindre polygoner som i hovedtrekk innehar samme utforminger og påvirkninger. I forbindelse med tidligere kartlegginger på Svinøya så ligger det flere lokaliteter i naturbase. Lokaliteten ble i 2013 oppsøkt i forbindelse med kartlegging av kystlynghei i Nord-Trøndelag (Johansen m.fl. 2013) og det ble da gjort registreringer av flere lokaliteter med kystlynghei (BN00023488, BN00023489, BN00023390).

Beliggenhet og naturgrunnlag

Svinøya ligger i Svinøysundet mellom Mellom-Vikna og Inner-Vikna i Nærøysund kommune, ca. 11 km vest for Rørvik. Svinøya har ikke fastlandsforbindelse, men har likevel fast bosetting gjennom hele året. Arealet er over 2 km². Øya har en småkupert og variert topografi med avrunda knauser med skrint berg, i forsenkninger er jordsmonnet dypere, mer fuktig og med torvdannelse. Det høyeste punktet er i nord-øst på 44 m.o.h.

Vikna er en del av den kaledonske fjellkjedefoldingen, som gir en karakteristisk strøkretning sørvest-nordøst. Berggrunnen består av migmatittgneis, uinndelt, granittisk til granodiorittisk sammensetning (<http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>). Dette er en sur og hard bergart. Klima er typisk kystklima med små temperaturforskjeller mellom sommer og vinter og årsnedbør innenfor området ligger på 750-1000 mm. Området ligger i sørboreal vegetasjonssone og sterkt oseanisk vegetasjonsseksjon O3.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten domineres av naturbeitemark (D04), med utforming D0404-Frisk fattigeng. Enga er gjennomgående frisk, veldrenert eng og kan karakteriseres som utforminger av vegetasjonstypen Frisk fattigeng (G4). Engkvein-Rødsvingel-gulaks-eng, G4a Vanlig utforming. Dette tilsvarer etter NiN 2.0 intermediær eng med klart hevdpreg (T32-C-4) og en mindre andel av intermediær eng med mindre hevdpreg (T32-C-3). I nordlige delen av lokaliteten og i kanstsonen mot øst er det partier med lauvtrær og buskfuru. Feltsjiktet er tett og lavt og var godt nedbeitet ved befaringstidspunktet. Det ble ikke kartlagt om høsten med tanke på beitemarkssopp. Ingen rødlistearter ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten har vært brukt som beite langt tilbake i tid og fram til i dag. Det er i dag beite med gammelnorsk sau i lokaliteten og området er inngjerdet. Enga er holdt i god hevd med moderat beitetrykk. Det finnes ingen tegn til gjengroing. Naturbeitemarka er småkupert med knauser med skrint berg, i forsengkninger er jordsmonnet dypere. Det er ingen busker og lite trær, bortsett fra et felt i midtre delen hvor det er et område med lauvskog og i kantsonen mot øst hvor det er et område med buskfuru.

Fremmede arter

Sitkagranplantasjer som sto i kantsoner mot innmark ble hogd ned i 2015-2016. Buskfuru står fortsatt i tilgrensende områder. Artene står oppført i fremmedartslisten av 2018 med svært høy risiko.

Skjøtsel og hensyn

Det anbefales å fortsette beiting med Gammelnorsk sau. Det er sterkt anbefalt å følge med på at sitkagran ikke sprer seg etter at plantasjene ble fjernet ved hogst i 2015-2016, og at buskfuru fjernes.

Helhetlig landskap

Naturbeitemarka på Svinøya utgjør sammen med kystlyngheia en viktig del av et større kulturbetinget areal med god hevd. I tilknytning til områder med naturbeitemark så finnes andre verdifulle naturtyper som kystlynghei, strandenger og myrer, noe som bidrar til å skape variasjon og høyere artsmangfold.

Verdibegrunnelse

Naturbeitemarka er stor og har variasjon i fuktighet, eksposisjon og helning. Det er flere grunntyper av vegetasjon, fra tørre arealer på grunnlendt mark til fuktigere parti med friskere, mer næringsrik vegetasjon. Den inneholder arealer med lite gjødsla kulturmark og med velutvikla, fattige engtyper i god og langvarig hevd. Med utgangspunkt i fakta-ark fra Miljødirektoratet (2015) gis de viktige parametere for verdisetting for naturbeitemark følgende vektning: størrelse og tilstand får høy vektning (areal over 2 daa), påvirkning/bruk (fremmede arter) gis middels vekt, Rødlisterarter får lav vektning. Grunnet størrelsen og den lange beitehistorien gis lokaliteten verdi B, viktig.

3 Kilder

Artsdatabanken (2018). Norsk rødliste for naturtyper 2018.

<https://www.artsdatabanken.no/rodlisefornaturtyper>

Artsdatabanken (2018). Fremmedartslista 2018.

<https://www.artsdatabanken.no/fremmedartslista2018>

Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12. 279 s.

Halvorsen, R., Bryn, A., Erikstad, L. & Lindgaard, A. 2015. Natur i Norge - NiN. Artsdatabanken, Trondheim (<http://www.artsdatabanken.no/nin>).

Halvorsen, R., medarbeidere og samarbeidspartnere, 2015. NiN – typeinndeling og beskrivelsessystem for natursystemnivået. – Natur i Norge, Artikkel 3 (versjon 2.0.3): 1–509 (Artsdatabanken, Trondheim; <http://www.artsdatabanken.no>.)

Johansen, L., Lyngstad, A., Thorvaldsen, P., Velle, L.G., Vesterbukt, P. og Moen, A. Verdifull kystlynghei i Nord-Trøndelag. Sammenstilling av eksisterende kunnskap og supplerende kartlegging. Bioforsk Rapport vol. 8 nr. 180 2013.

Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge: Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss.

Moen, A. & medarbeidere 1983. Feltregistrering av myr.

NGU u.d. Berggrunn Nasjonal berggrunnsdatabase. Lokalisert 05.10.2015 på

<http://geo.ngu.no/kart/berggrunn/>

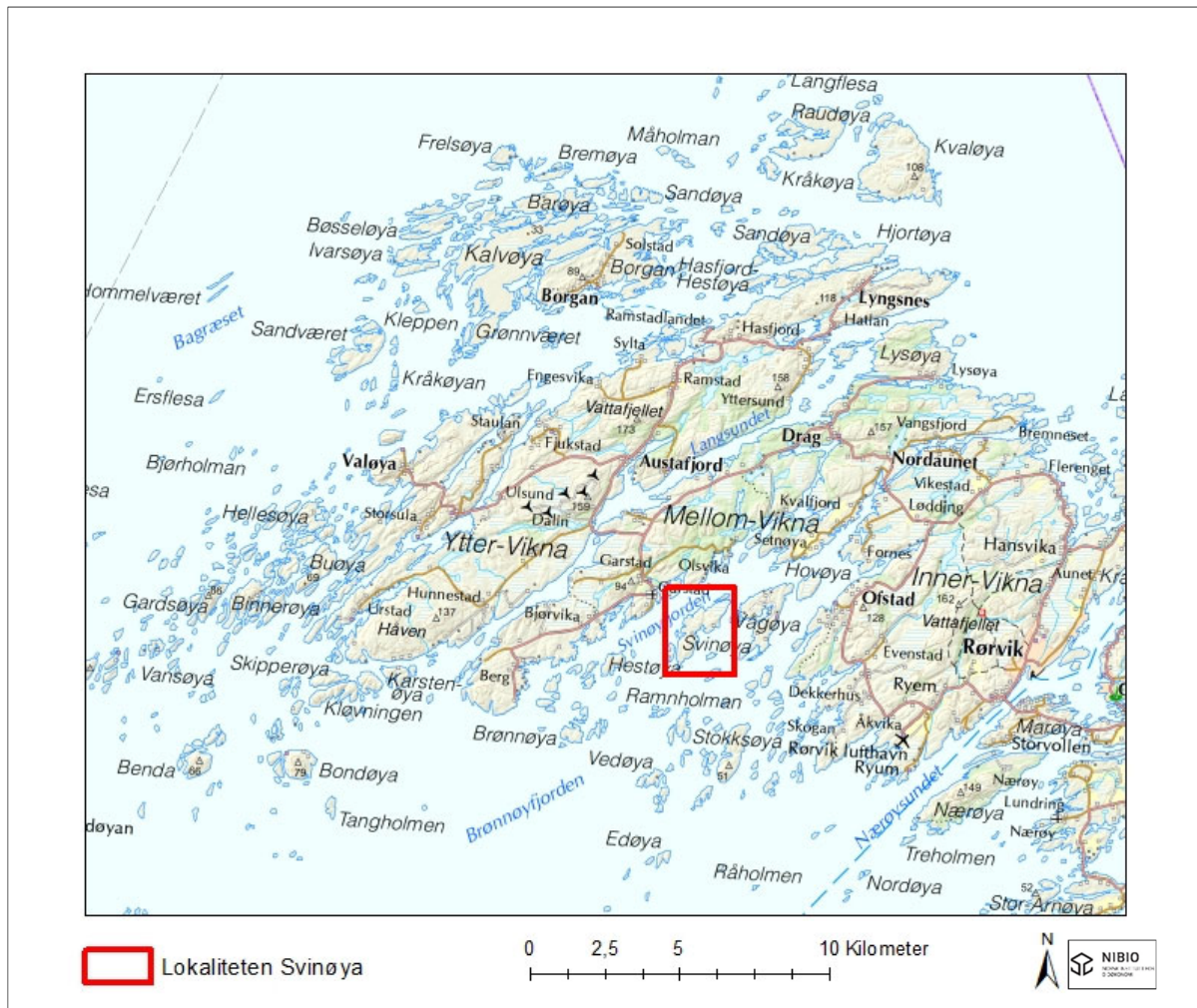
Thorvaldsen, P. 2002. <https://kart.naturbase.no/>

Velle, L.G. 2016. Skjøtselsplan for Svinøya, Vikna kommune, Nord-Trøndelag.

Vesterbukt, P. 2017. Effekt av fjerning av sitkagran (*Picea sitchensis*) i kystlynghei på Svinøya <http://hdl.handle.net/11250/2429519>

Vesterbukt, P. 2018. Overvåking av re-vegetering med sitkagran (*Picea sitchensis*) etter fjerning av plantasjer i kystlynghei på Svinøya <http://hdl.handle.net/11250/2487062>

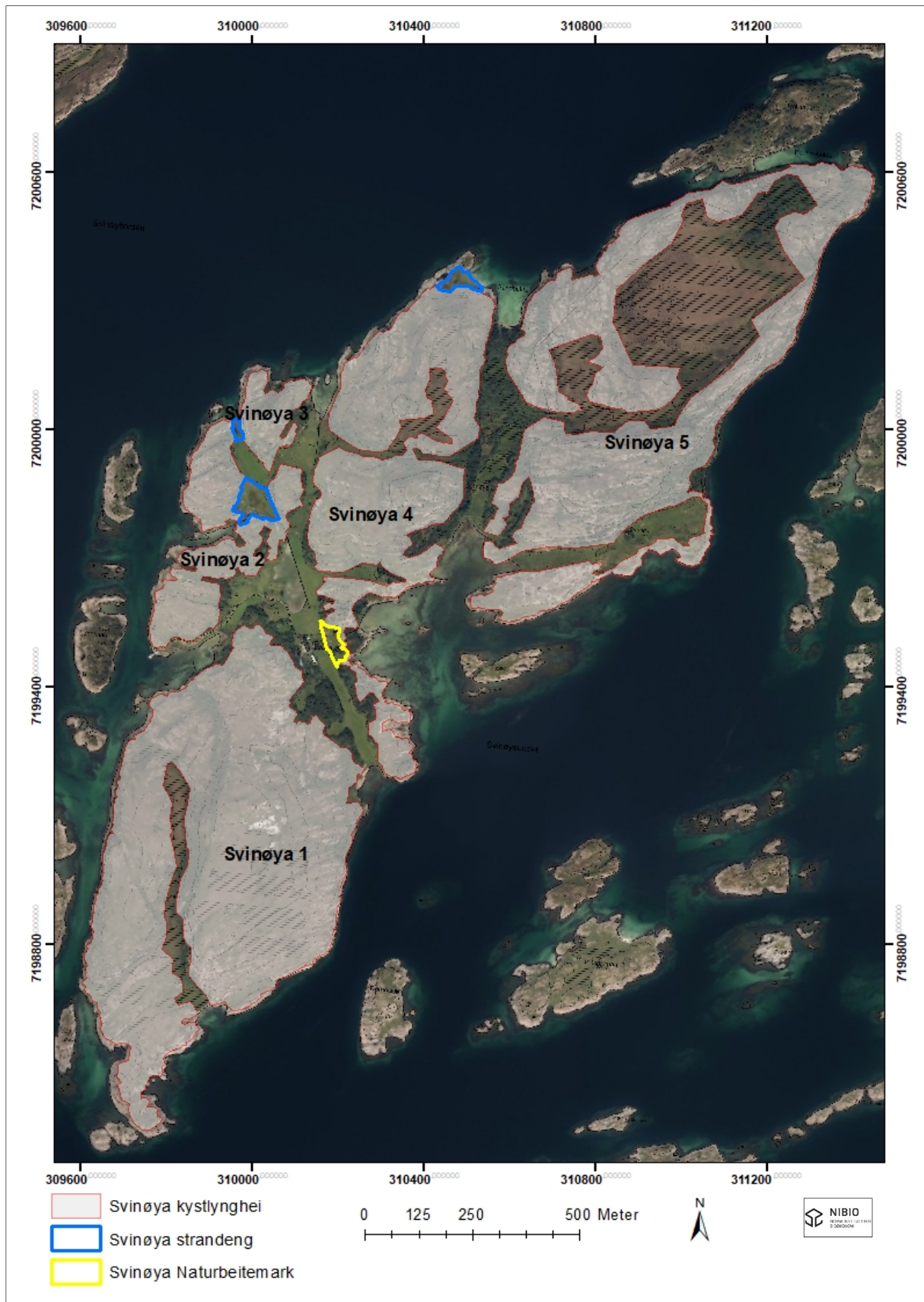
4 Ortofoto og kart

Figur 1. Topografisk kart som viser beliggenheten til Svinøya i Nærøysund kommune (inntegnet med rødt). Kartgrunnlag: Norge digitalt.

Figur 2. Topografisk kart som viser Svinøya i Nærøysund kommune. Kartlagte kystlyngheilokaliteter er inntegnet med rød grense. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

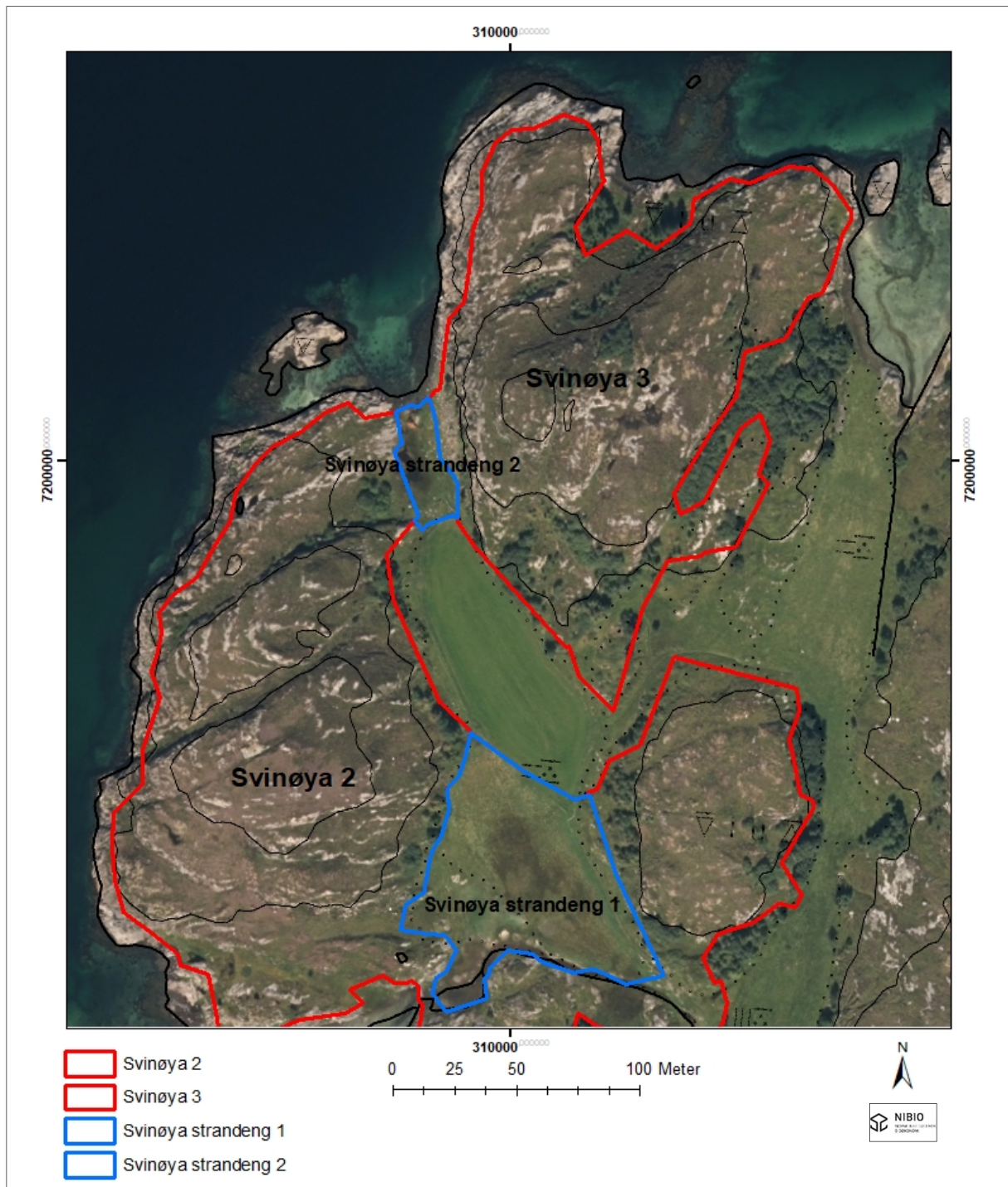
Figur 3. Ortofoto som viser kartlagte kystlyngheilokaliteter på Svinøya inntegnet med rød grense, områder med strandenger med blå grense og naturbeitemark med gul grense. Kartgrunnlag: Norge digital.

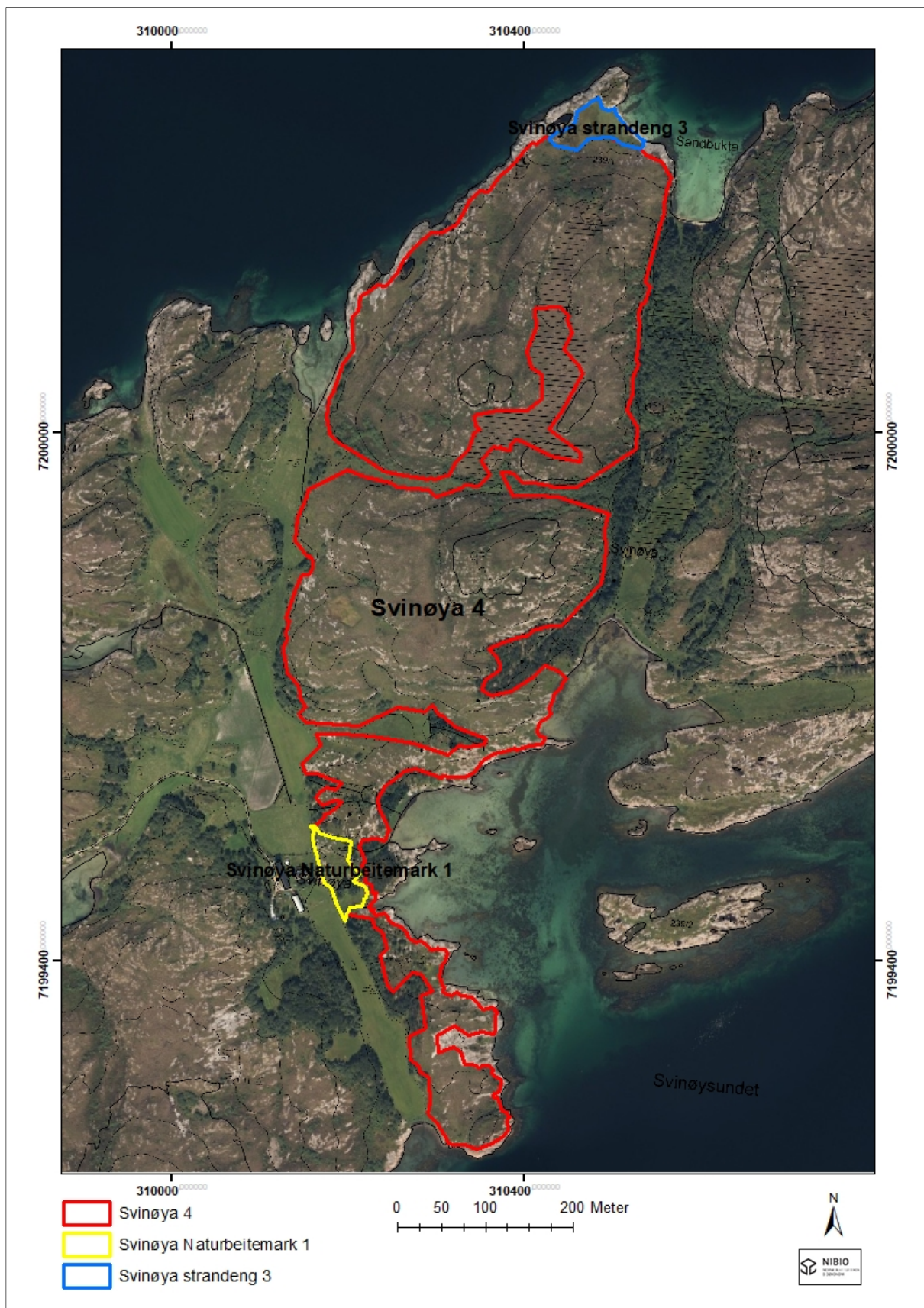
Figur 4. Ortofoto som viser avgrensingen av naturtypelokaliteten Svinøya kystlynghei 1, inntegnet med rød grense og Svinøya naturbeitemark 1 tegnet med gul grense. Kartgrunnlag: Norge digital.

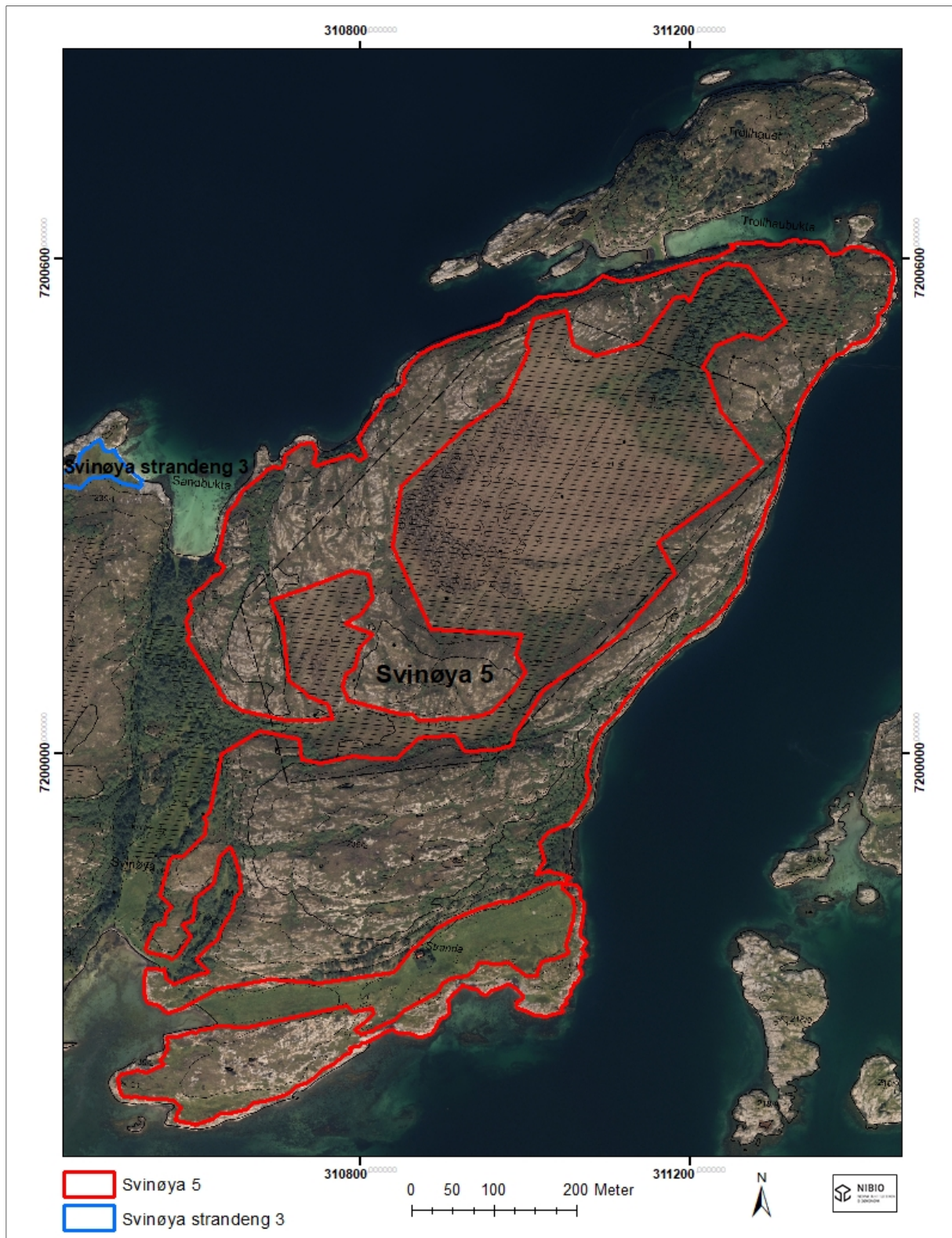
Figur 5. Ortofoto som viser avgrensningen av naturtypelokaliteten Svinøya kystlynghei 2, inntegnet med rød grense og Svinøya strandeng 1 og 2 tegnet med blå grense. Kartgrunnlag: Norge digital.

Figur 6. Ortofoto som viser avgrensingen av naturtypelokaliteten Svinøya kystlynghei 3, inntegnet med rød grense og Svinøya strandeng 1 og 2 tegnet med blå grense. Kartgrunnlag: Norge digital.

Figur 7. Ortofoto som viser avgrensingen av naturtypelokaliteten Svinøya kystlynghei 4, inntegnet med rød grense, Svinøya strandeng 3 tegnet med blå grense og Svinøya naturbeitemark 1 tegnet med gul grense. Kartgrunnlag: Norge digital.

Figur 8. Ortofoto som viser avgrensningen av naturtypelokaliteten Svinøya kystlynghei 5, inntegnet med rød grense og Svinøya strandeng 3 tegnet med blå grense. Kartgrunnlag: Norge digital.

5 Bilder

Figur 10. Bildet viser parti fra kystlynghei-lokaliteten Svinøya 1. Bildet er tatt i nordlige deler av lokaliteten sett mot sør.
Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020

Figur 11. Bildet viser parti fra kystlynghei-lokaliteten Svinøya 1. Bildet er tatt i sentrale deler av lokaliteten sett i nordlig retning. I dette området er det spor etter torvtekt. Røsslyngen har blitt utsatt for omfattende skade som følge av tørke og langvarig barfrostperioder vinterene 2013-2014, men viser under befarings tegn til revegetering.
Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020

Figur 12. Bildet viser parti fra kystlynghei-lokaliteten Svinøya 1. Bildet er tatt i sentrale deler av lokaliteten sett i nordlig retning. I forsenkninger og lesider i kystlyngheia finnes forekomster med lauvskog og kratt, hovedsakelig bjørk. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020.

Figur 13. Bildet viser parti fra kystlynghei-lokaliteten Svinøya 1. Bildet er tatt i sentrale deler av lokaliteten. I dette partiet har det blitt svidd og røsslyngen er på vei tilbake. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020.

Figur 14. Bildet viser parti fra kystlyngheilokaliteten Svinøya 2. Bildet er tatt i sentrale deler av lokaliteten sett mot øst. Største delen av området har kystlynghei med fuktheipreg. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020.

Figur 15. Bildet viser parti fra kystlyngheilokaliteten Svinøya 2. Bildet er tatt i sentrale deler av lokaliteten. I dette partiet har det blitt svidd og røsslyngen er på vei tilbake. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020

Figur 16. Bildet viser parti fra kystlyngheilokaliteten Svinøya 3. Bildet er tatt i sentrale deler av lokaliteten sett i sørlig retning. I bakgrunnen vises gården på Svinøya. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020.

Figur 17. Bildet viser parti fra kystlyngheilokaliteten Svinøya 3. Bildet er tatt i sentrale deler av lokaliteten sett i nord-vestlig retning. Største delen av området har kystlynghei med fuktheipreg. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020

Figur 18. Bildet viser parti fra kystlyngheilokaliteten Svinøya 4. Bildet er tatt i sentrale deler av lokaliteten sett i nordlig retning. Største delen av området har kystlynghei med fuktheipreg. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020.

Figur 19. Bildet viser parti fra kystlyngheilokaliteten Svinøya 4. Bildet er tatt i sentrale deler av lokaliteten sett i nordlig retning. Her har det blitt hogd ut sitkagran, mens plantasjer med buskfuru står fortsatt igjen. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020

Figur 20. Bildet viser parti fra kystlyngheilokaliteten Svinøya 5. Bildet er tatt i sentrale deler av lokaliteten sett i nord-østlig retning. Røsslyngen har blitt utsatt for omfattende skade som følge av tørke og langvarig barfrostperioder vinterene 2013-2014, men viser under befarings tegn til revegetering. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020.

Figur 21. Bildet viser parti fra kystlyngheilokaliteten Svinøya 5 med Singsmyra naturreservat i bakgrunnen. Bildet er tatt i sentrale deler av lokaliteten og i nordlig retning. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020

Figur 22. Bildet viser parti fra kystlyngheilokaliteten Svinøya 5. Bildet er tatt i sørlige deler av lokaliteten sett i nordlig retning. I forsenkninger og lesider finnes forekomster med lauvskog og kratt, hovedsakelig bjørk .
Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020

Figur 23. Bildet viser parti fra kystlyngheilokaliteten Svinøya 5. Bildet er tatt i sørlige deler av lokaliteten sett i østlig retning. I dette partiet er det en plantasje med buskfuru. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020

Figur 24. Bildet viser parti fra lokaliteten Svinøya strandeng 1. Bildet er tatt i sentrale deler av lokaliteten sett i sør-østlig retning. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020.

Figur 25. Bildet viser parti fra lokaliteten Svinøya strandeng 2 som går over i kystlynghei i bakgrunnen. Bildet viser lokaliteten fra sør-øst og i nord-vestlig retning. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020.

Figur 26. Bildet viser lokaliteten Svinøya strandeng 3 som går over i kystlynghei i venstre bildekant. Bildet viser lokaliteten fra øst og i nord-vestlig retning. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020.

Figur 27. Bildet viser et parti fra lokaliteten Svinøya naturbeitemark 1. Bildet er tatt i sentrale deler av lokaliteten sett i sør-østlig retning. Foto: Synnøve Nordal Grenne/NIBIO. 15.07.2020.

Arter

Artslisten er basert på en rask gjennomgang av området og er ikke uttømmende. Ingen rødlistede arter registrert.

Trær og busker

Bjørk	<i>Betula pubescens</i>
Buskfuru	<i>Pinus mugo</i>
Dvergbjørk	<i>Betula nana</i>
Einer	<i>Juniperus communis</i>
Furu	<i>Pinus sylvestris</i>
Gran	<i>Picea abies</i>
Rogn	<i>Sorbus aucuparia</i>
Selje	<i>Salix caprea</i>
Sitkagran	<i>Picea sitchensis</i>
Ørevier	<i>Salix aurita</i>

Urter

Bjønnskjegg	<i>Trichophorum cespitosum</i>
Blokkebær	<i>Vaccinium uliginosum</i>
Blåbær	<i>Vaccinium myrtillus</i>
Duskmyrull	<i>Eriophorum angustifolium</i>
Engsoleie	<i>Ranunculus acris</i>
Engsyre	<i>Rumex acetosa</i>
Fuglevikke	<i>Vicia cracca</i>
Følblom	<i>Leontodon autumnalis</i>
Geitrams	<i>Chamaenerion angustifolium</i>
Gullris	<i>Solidago virgaurea</i>
Gåsemure	<i>Potentilla anserina</i>
Harerug	<i>Bistorta vivipara</i>
Hvitkløver	<i>Trifolium repens</i>
Hvitlyng	<i>Andromeda polifolia</i>
Klokkelyng	<i>Erica tetralix</i>
Krekling	<i>Empetrum nigrum</i>
Løvetann sp.	<i>Taraxacum sp.</i>
Melbær	<i>Arctostaphylos uva-ursi</i>
Molte	<i>Rubus chamaemorus</i>
Ryllik	<i>Achillea millefolium</i>
Rypebær	<i>Arctous alpina</i>
Røsslyng	<i>Calluna vulgaris</i>
Skrubbær	<i>Cornus suecica</i>

Småsyre	<i>Rumex acetosella</i>
Tepperot	<i>Potentilla erecta</i>
Tettegras	<i>Pinguicula vulgaris</i>
Tiriltunge	<i>Lotus corniculatus</i>
Torvull	<i>Eriophorum vaginatum</i>
Tyttebær	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>
Vanlig arve	<i>Cerastium vulgare</i>
Graminider	
Bleikstarr	<i>Carex pallescens</i>
Engfrytle	<i>Luzula multiflora ssp. multiflora</i>
Engkvein	<i>Agrostis capillaris</i>
Geitsvingel	<i>Festuca vivipara</i>
Gulaks	<i>Anthoxanthum odoratum</i>
Kornstarr	<i>Carex panicea</i>
Rødsvingel	<i>Festuca rubra</i>
Saltsiv	<i>Juncus gerdardii</i>
Sauesvingel	<i>Festuca ovina</i>
Slåttestarr	<i>Carex nigra nigra</i>
Smyle	<i>Avenella flexuosa</i>
Stjernestarr	<i>Carex echinata</i>
Sølvbunke	<i>Deschampsia cespitosa cespitosa</i>
Trådsiv	<i>Juncus filiformis</i>

Norsk institutt for bioøkonomi (NIBIO) ble opprettet 1. juli 2015 som en fusjon av Bioforsk, Norsk institutt for landbruksøkonomisk forskning (NILF) og Norsk institutt for skog og landskap.

Bioøkonomi baserer seg på utnyttelse og forvaltning av biologiske ressurser fra jord og hav, fremfor en fossil økonomi som er basert på kull, olje og gass. NIBIO skal være nasjonalt ledende for utvikling av kunnskap om bioøkonomi.

Gjennom forskning og kunnskapsproduksjon skal instituttet bidra til matsikkerhet, bærekraftig ressursforvaltning, innovasjon og verdiskaping innenfor verdikjedene for mat, skog og andre biobaserte næringer. Instituttet skal levere forskning, forvaltningsstøtte og kunnskap til anvendelse i nasjonal beredskap, forvaltning, næringsliv og samfunnet for øvrig.

NIBIO er eid av Landbruks- og matdepartementet som et forvaltningsorgan med særskilte fullmakter og eget styre. Hovedkontoret er på Ås. Instituttet har flere regionale enheter og et avdelingskontor i Oslo.